

Հովհաննես Թումանյան

Նվեր Վրաստանի քանաստեղծներին

Չէ՛, չի լրռել մեծ Շոթայի
Երգի ձենը կաթոգին
Ու դարավոր ցավն ամեհի
Չի խորտակել էն հոգին:

Թընդում է դեռ նոր ձեռքերում
Էն քընարը գովանի,
Խընդում է դեռ նոր երգերում
Վըրաստանը գեղանի:

Ողջո՛ւյն, ողջո՛ւյն ձեզ հին ու նոր

Արի, բարի ընկերներ,
Արարատի կողմից էսօր
Եղբայրական երգ ու սեր:

Հին օրերի վերջալուսին,
Արջալուսին նոր կյանքի

Երգենք սըրտանց ու միասին
Երգը հանուր բերկրանքի:

Բարձրը հրնչի մեր երգը թող,
Չարի ձենը խըլացնի,
Հրնչյուններովն իր կախարդող

Երկրե երկիր թող անցնի:

Ամեն կողմից թող ամենին
Հըրապուրի ու բերի
Բազմալեզու խըրախճանին
Ծեր Կովկասի ազգերի:

Ելնե՛նք՝ տեսով ու ճանաչով,
Ընկեր, ախպեր, մեր ու քուր՝
Մեր քյամանչով, ուրախ կանչով
Գընանք դեպ կյանքն ընդհանուր:

Շատ, շատ արցունք թափվեց մեզնում,

Մեն մի կաթիլն մի խըրատ,
Անլուռ, անդուլ էն է ասում
Ճամփա չունի գործը վատ:

Թող՝ ով կուզի՝ երկար-բարակ
Չոռ տա խելքին մինչև մահ,

Մենք իմաստուն սիրենք, խնդանք,
Կյանքը էս է, ինչ որ կա:

Չարկե՛ք ուժգին մեծ Շոթայի
Էն քընարը ոսկելար,
Մարդը ինչ տա էն կըշահի,

Թող իմանա ողջ աշխարհ.

Տեսնի քանի նոր ձենով է
Խոսում նուսան Էս երկրում,
Պատգամներով պայծառ ու վեհ,
Հազար ու մի երգերում:

Ողջո՛ւյն, ողջո՛ւյն ձեզ հին ու նոր
Արի, բարի ընկերներ,
Արարատի կողմից Էսօր
Եղբայրական երգ ու սեր:

1919
